ஆகஸ்ட் 12 தோழர் கேதீஸ் நினைவு நாள்

தோழர் கேதீஸ் படுகொலை செய்யப்பட்டு ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகிவிட்டது. மானிடப் பேரவலம் வியாபித்துவிட்ட எமது தேசத்தில் அதிகாரப் பகிர்வையும் இலங்கையில் தேச நிர்மாணத்தையும் மனித உரிமை, ஜனநாயகம் நிலைநிறுத்தப்படுவதையும் தனது இறுதி மூச்சு வரையிலான கனவாக கொண்டு வாழ்ந்தவர் கேதீஸ்.

அதிகாரப் பகிர்ந்தளிப்பு தொடர்பில் இலங்கை அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட அனைத்து கட்சி பிரதிநிதிகள் குழுவின் அறிக்கையும் வெளிவரவுள்ள சூழ்நிலையில் விவாதங்கள் கலந்துரையாடல்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் தோழர் கேதீஸின் பங்களிப்பை நினைத்துப் பார்க்கிறோம். அதிகார பகிர்வு, ஜனநாயகம் தொடர்பான சிந்தனைகளும் கருத்துக்களும் செயற்பாடுகளும் தோழர் கேதீசிற்கு எப்போதும் பேரார்வம் ஊட்டுவதாக அமைந்திருந்தன. இழந்து விட்ட சந்தர்ப்பங்கள் பற்றி அவர் எழுதிய நூலும் “சத்தியா” என்ற புனை பெயரில் இலங்கை ஊடகங்களில் அவர் எழுதி வந்த பத்திகளும் இதனை பிரதிபலிப்பதாக அமைந்திருந்தன.

தோழர்களே! நண்பர்களே! நாம் எதை இழந்திருக்கிறோம் என்ற பிரமையில்லைாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். கட்டுமீறி போன மனித அவலங்கள் மத்தியில் தோழர் கேதீசின் வெற்றிடம் எம் உள்ளங்களில் அடிக்கடி தோன்றிக் கொண்டே இருக்கிறது.

தோழர்களே! நண்பர்களே! 1980 களின் முற்பகுதியில் யாழ் செம்மண் பிரதேசங்களில் சாதி ரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும் ஒடுக்கப்பட்ட கூலி விவசாயிகளின் பிரச்சினைகள் தொடர்பான கலந்துரையாடல் ஒன்றில் தோழர் கேதீசை முதன் முதலாக சந்திக்க நேர்ந்தது. அவருடன் இலங்கையின் காலஞ்சென்ற இளம் புத்திஜீவி நியூட்டன் குணசிங்காவும் இன்னுமொருவரும் வந்திருந்தனர். யாழ். திருநெல்வேலி ஆடியபாதம் வீதியில் உள்ள பல்கலைகழக ஆசிரியர்களுக்கான விடுதியொன்றில் எமது சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. கிராமிய தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் மத்தியில் தொழிற்சங்க வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு அமைப்பினருடன் அந்த கலந்துரையாடலில் நான் பங்குபற்றினேன். ஈழ மாணவர் பொது மன்றத்தின் அங்கத்தவராக அப்போது நான் இருந்து கொண்டிருந்தேன். கனவுகள் நிரம்பிய காலம் அது. தமிழ் தேசிய விடுதலை என்பது சமூக பொருளாதார விடுதலையில் இருந்து பிரிக்க முடியாதது என நாம் திடமாக நம்பினோம். மக்களை சந்தித்தலும் (குறிப்பாக இளைஞர்களையும் மாணவர்களையும்) வாசித்தலும், எமது கொள்கைகள், செயற்பாடுகளை விளக்கி பத்திரிகை விநியோகித்தலும் கருத்தரங்குகள் நடத்துதலும், சுவரொட்டி பிரச்சாரங்களை மேற்கொள்வதும் எமது செயற்பாடுகளாக இருந்தன.
ஒரு பன்முகப்பட்ட இயங்குதளம் அன்று காணபட்டது. பல்வேறு விதமான போக்குகள் மத்தியிலும் சமூக சாதகமான போக்கொன்று மெல்லிய இழையாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

ஈழ மாணவர் பொது மன்றம் பல்வேறு சமூக சாதகமான அரசியல் சமூக இயக்கங்களுடன் இணைந்து வடக்கு கிழக்கின் பாரம்பரியமான பெரிய கட்சிகளுக்கு நிகராக அங்கு பிரமாண்டமான மேதின நிகழ்ச்சிகளை, மனித உரிமை மீறல்களுக்கு எதிரான எதிர்ப்பு இயக்கங்களை நடத்திக் கொண்டிருந்தது.

மறுபுறம் யாழ் பல்கலைகழகம் குறிப்பிடத் தகுந்த அளவில் அவ்வப்போது நடைபெறும் தேசிய ஒடுக்குமுறை சார்ந்த ஜனநாயக விரோத மனித உரிமைகளுக்கு விரோதமான செயற்பாடுகளுக்கு எதிராக தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருந்தது.

தவிர 1980 களின் முற்பகுதியில் வடக்கு கிழக்கில் குறிப்பாக யாழில் சமூக பிரக்ஞையுள்ள திரைப்படங்கள் நாடகங்கள், கவிதா நிகழ்வுகள், பெண்களின் உரிமைகள் தொடர்பான கண்காட்சிகள், கால்மார்க்ஸ் நூற்றாண்டு நிகழ்ச்சிகள் பாரதி நூற்றாண்டு நிகழ்ச்சிகள் என பல அம்சங்கள் காணப்பட்டன. தேசிய விடுதலை இயக்கம் எப்படி அமைய வேண்டும் என்ற அனல் பறக்கும் விவாதங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தன.
அடுத்தடுத்து வந்த இன வன்முறைகள் பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் இவற்றின் அன்றாட கெடுபிடிகள் பயங்கரங்களுடன் இந்த செயற்பாடுகள் சமூகத்தில் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தன.

மறுபுறம் ஆயுத போராட்டத்தின் கூறுகளும் ஆங்காங்கே வெளிப்படத் தொடங்கியிருந்தன.

நாம் ஒரு வெகுஜன இயக்கம் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும். இதில் சாதி, பெண்ணுரிமை, வர்க்கம் என்ற கருத்து நிலைகள் உள்வாங்கப்பட்டு அது யதார்த்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்று நாம் விருப்பார்வம் கொண்டிருந்தோம். இவற்றுக்கான செயற்பாட்டிலும் ஈடுபட்டிருந்தோம்.

இத்தகைய ஒரு காலகட்டத்தில்தான் நாம் தோழர் கேதீஸை சந்தித்தோம் கொழும்பு சமூக ஆய்வு மன்றத்தில் ஓர் அங்கத்தவராக செயற்பட்ட கல்விமானான கேதீஸ் எமது கருத்துக்கள் மீதும் ஈடுபாடு காண்பித்தார்.

அவர் பின்னாளில் எமது ஸ்தாபனத்தில் இணைந்து கொண்டு மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அரசியல், சமூக பணிகளை ஆற்றினார். இயல்பாகவே அவர் எம்முடன் இணையும் நிகழ்ச்சிப் போக்கு நிகழ்ந்தது.

அபிவிருத்தி, ஆய்வு, கல்வி, தொடர்பாடலுக்கான நிலையமொன்றை அவர் யாழ் சிறாம்பியடி ஒழுங்கையில் நடத்தி வந்தார். அந்த நிலையத்தில் எமது சமூக அரசியல் செயற்பாடுகளுக்கான காரியாலயமாக செயற்படுவதற்கான இடைவெளியையும் கொண்டிருந்தது. தோழர் கேதீஸ் மிக இயல்பாகவே அதை அனுமதித்திருந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் மிகவும் செல்வாக்குமிக்க பின்புலத்தில் இருந்து வந்த கேதீஸ் கோவில் வீதியில் மனைவியாருடன் வசித்து வந்தார். பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின் கீழ் நள்ளிரவு கைதுகள் நிகழும் நாட்களில், வீதியில் யாரும் எப்போதும் அநாதரவாக சுடப்படலாம் எனக் கருதப்பட்ட அந்த ஆரம்ப நாட்களில் அவருடைய காரியாலயத்தில் எமது சமூக அரசியல், மனித உரிமை செயற்பாடுகளுக்கான அனுமதியை வழங்கியிருந்தார். அந்த நாட்களில் இது மிகவும் ஆபத்தான காரியம்.

எமது வெகுஜனங்களை அணிதிரட்டும் செயற்பாடுகள் தொடர்பான ஆலோசனைகளை, கருத்துக்களை தேசிய விடுதலை, இனங்களின் சுயநிர்ணயம் வெவ்வேறு சமூகப்பிரிவினரை அணிதிரட்டுதல் போன்ற விடயங்களை அவருடன் காலநேரம் பாராமல் எப்போதும் கலந்துரையாடக்கூடியதாக இருந்தது. அவர் மெதுவாக எம்மில் ஒருவராக மாறிக்கொண்டிருந்தார்.

அக்காலங்களில் தென்னிலங்கையில் இருந்து இன உறவை நாடும் சமூக அரசியல் பிரக்ஞை கொண்ட மனிதர்கள் அவ்வப்போது யாழ்ப்பாணம் வருவர். வணபிதா போல் கஸ்பஸ் தலைமையிலான நீதிக்கும் சமத்துவத்துக்குமான இயக்கத்தின் ஒரு குழுவினர் “யாழ்ப்பாணத்தில் அரச பயங்கரவாதம்” என்ற பிரசுரமொன்றை ஆங்கிலத்தில் அச்சடித்துக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்து யாழ் அரசியல் கட்சிகள், சமூக இயக்கங்கள், பல்கலைகழக மாணவர்களை நல்லூரடியில் அமைந்திருந்த தோழர் பரராஜசிங்கம் அவர்களின் வீட்டில் பார்த்து கலந்துரையாடியது ஞாபகம்.

அதேபோல் பற்றிரிக் பெர்ணாண்டோ தென்னிலங்கை விவசாயிகள் சங்கமொன்றையும் சிறிய இடதுசாரி இயக்கமொன்றையும் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தியவர். இவர் அடிக்கடி யாழ்ப்பாணம் வந்து சில கருத்தரங்குகளை ஆனைப்பந்தி உயர்கலைக் கல்லூரியில் நடத்தியிருக்கிறார்கள். நல்லூரைச் சேர்ந்த மனித உரிமை, ஜனநாயகம், சமூக மாற்ற ஆர்வம் கொண்டவருமான காலஞ்சென்ற குகமூர்த்தி அவர்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் யாழ் ஸ்டான்லி வீதி புத்தகசாலையில் கடமையாற்றிய தோழர் மணியம் போன்றவர்கள் இந்த கருத்தரங்களுக்கான ஏற்பாடுகளை செய்ததாக ஞாபகம்.

சிங்களவர்களும், தமிழர்களும் சேர்ந்து புரட்சியொன்றை செய்வோம் என்று கருதிய துடிப்பும் இளமையும் கொண்ட உடுவரகே ஹென்றி பெரேராவும் இக்கால கட்டத்தில் யாழ்ப்பாணம் வந்து சென்றார். இவரும் பின்னாளில் புலிகள் வன்னிப் பகுதியில் புளொட் மீது நடத்திய தாக்குதலில் படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் அந் நாட்களில் புரட்சி கம்யூனிஸ்ட் கழகம் என்ற நாலாம் அகில குழுவைச் சேர்ந்த கீர்த்தி பாலசூரிய, ஆனந்த வக்கும்பர, விஜய டயஸ் போன்றவர்கள் தேசங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை வலியுறுத்தி கருத்தரங்குகள் நடத்தியிருக்கிறார்கள்.

காலஞ்சென்ற பேராசிரியரும், இலங்கை சமசமாஜக் கட்சியின் மூத்த அங்கத்தவருமான றெஜி சிறீவர்த்தனா போன்ற கல்வியாளர்களும் யாழ்ப்பாணம் விஜயம் செய்து பல்கலைகழக மட்டத்தில் உறவுகளை பேணியிருக்கிறார்கள்.

இக்காலப்பகுதியில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப் இற்கும் பின்னாளில் மாற்று அமைப்பினரான பெயருடன் எம்முடன் அக்காலகட்டத்தில் இணைந்து செயற்பட்ட தயான் ஜெயதிலக்க, புல்சாரா நயானி லியனகே

போன்றவர்களும் யாழ்ப்பாணம் விஜயம் செய்தனர். லத்தீன் அமெரிக்காவில் குறிப்பாக நிக்கரகுவாவில் ஏற்பட்டிருந்த சமூக அரசியல் மாற்றங்கள் தொடர்பான தகவல்களுடன் வந்திருந்த தயான் ஜெயதிலக்க யாழ் பல்கலைகழக மறுமலர்ச்சி கழகத்திலும் பின்னர் கேதீஸின் நிறுவனமான அபிவிருத்தி ஆய்வு கல்வி மற்றும் தொடர்பாடலுக்கான நிலையத்திலும் லத்தீன் அமெரிக்க அனுபவங்கள் பற்றி கருத்தரங்குகளை நிகழ்த்தினார்.

தோழர் கேதீஸின் வீட்டில் தோழர் பத்மநாபா உட்பட தென்னிலங்கையில் இருந்த வந்த குழுவினருடன் கலந்துரையாடல் நிகழ்த்தினோம். மிகவும் ஆபத்தான இரவு நேரத்தில் அங்கு அதனை நிகழ்த்தினோம்.

தெற்கில் அதிகார பகிர்ந்தளிப்பு தொடர்பிலும் தேச நிர்மாணம் தொடர்பிலும் சமூக பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் தொடர்பிலும் ஆர்வமும் ஈடுபாடும் கொண்டிருந்த சமூக ஆய்வாளர் மன்றத்தைச் சேர்ந்த குமாரி ஜெயவர்த்தனா போன்றவர்களை கேதீஸ் எமக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். 1977, 80 களின் முற்பகுதியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட இனரீதியான இடைவெளிகளுக்கு மத்தியில் தெற்கிற்கும் வடக்கிற்கும் இடையே புரிதல் இருக்க வேண்டும் என்பதில் கேதீஸ் இடையறாது ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்.

1983 பின் எழுந்த சூழ்நிலைகளில் அவர் நெதர்லாந்திற்கு கல்வி நோக்கங்களுக்காகச் சென்றிருந்தார். 1984 இன் முற்பகுதியில் ஈழப் போராட்டத்தில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப் என்றவொரு சிறு கைநூலை ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டிருந்தார். தான் சென்னைக்கு வந்து முழுநேரமாக ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப் இல் செயற்படுவதற்கான தனது ஆர்வத்தை அவர் தோழர் பத்மநாபாவிற்கு தெரியப்படுத்தியிருந்தார்.

வறுமையும், துன்பமும்- எல்லாவற்றுக்கு மேலாக நம்பிக்கையும் நிறைந்த அந்த வாழ்க்கைக்கு அவர் தயாரானார். சென்னை கோடம்பாக்கத்தில் சர்க்காரியா காலனியில் ஒரு தொடர்மாடி குடியிருப்பில் வசித்துக்கொண்டு அவர் முழு நேரமாகச் செயற்பட்டார். அவரது மனைவியார் பவானி அப்பலோ மருத்துவமனையில் ஒரு வரவேற்பாளராக கடமையாற்றிக் கொண்டு ஏதோவொரு அளவில் அன்றாட பொருளாதார சவால்களை எதிர்கொண்டு வாழ தலைப்பட்டனர். தோழர்களின் அன்றாட தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய கட்சியிடமும் பொருளாதார வளம் இருக்கவில்லை. இக்காலக் கட்டத்தில் இன் முகத்துடன் அசாதாரண தன்னம்பிக்கையுடன் அவர் பணியாற்றினார். ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப் இன் பல கட்டுரைகள் அறிக்கைகள் தோழர் கேதீஸால் வடிவமைக்கப்பட்டவை. திம்புவிலும், டெல்லியிலும் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளில் சக கட்சிகளுடன் இணைந்து செயற்படுவதிலும் கருத்துக்களை முன்வைப்பதிலும் கூட்டுச் செயற்பாடுகளில் அம்சங்களை மிகத் திறமையாக அவர் நெறிப்படுத்தினார்.

ஜனநாயக எண்ணங்கொண்ட தோழர் கேதீஸ் தோழர்களுடன் எப்போதும் பிரபுத்துவ உறவு முறைகளை கொண்டிருக்கவில்லை. அவருடைய நடைமுறை எம்மில் பலருக்கு முன்னுதாரணமாக இருந்தது. ஒவ்வொருவருடைய தனித்துவத்தையும் அவருடைய ஆளுமையையும் அவர் எப்போதும் மதித்துச் செயற்பட்டார். குழந்தைகள் மீது மிக அசாதாரண ஈர்ப்பு அவருக்கு இருந்தது.

தவறுகள் நேர்ந்தால் நெற்றிக்கு நேரே சொல்லிவிடுவார். அவருடைய உடன்பாடின்மையும் கோபமும் முகத்தில் தேங்கி நிற்கும். விடயத்தின் பாரதூரத்தை உணர்த்திய மறுகணம் அவர் அன்புடனும் ஆதரவுடனும் பேசத் தொடங்கிவிடுவார். அவருடைய தோற்றத்திற்கும் அவருடைய அஞ்சாமைக்கும் இடையே பாரிய முரண்பாடு ஒன்றிருந்தது.

கேதீஸ் மெல்லிய உடல்வாகு கொண்டவர்தானே என நினைத்துக் கொண்டு தாதாக்கள் போல் நடந்துகொள்ள முற்பட்டவர்கள் அவரது ஆளுமையிலும், பேச்சிலும் கூனிக்குறுகி வெளியேறியதை நான் அறிந்திருக்கிறேன்.

இந்த அஞ்சாமை அவரது இறுதி மூச்சுவரை அப்படியே காணப்பட்டது. தனக்கென எந்த பாதுகாப்பையும் கேதீஸ் தேடிக்கொள்ளவில்லை. தனது வீட்டு கதவிற்கு வந்த கொலைகாரர்களையும் அவர் நேரடியாக எதிர்கொண்ட போதுதான் படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

போதையூட்டும், குறுந்தேசிய உணர்வுகள் தன்னை அண்டுவதற்கு கேதீஸ் எப்போதும் இடமளித்ததில்லை. எது நடக்க வேண்டும். எது சமூகத்துக்கு நல்லது என்பன பற்றியே தோழர் கேதீஸ் சிந்தித்தார்.

தமிழ்ச் சமூகத்தில் கற்பிதமாக உருவாக்கப்பட்ட ஏகபிரதிநிதித்துவம் என்ற கருத்தை அவர் அடியோடு நிராகரித்தார். ஏகபிரதிநிதித்துவம் என்ற சொல்லே ஜனநாயக விரோதமானது என்று அவர் கருதியிருந்தார்.

இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் உருவானபோது அவர் என்னென்ன காரணங்களுக்காக நாங்கள் இதனை ஏற்று செயற்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். கட்சியின் மத்தியகுழுவில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டால் அந்த முடிவு தொடர்பில் அவர் தெளிவான உறுதி கொண்டிருந்தார். ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டதன் பின்னர் குழம்பிவிடும், தளம்பிவிடும் பழக்கம் அவரிடம் கிடையாது.

இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதன் பின்னர் சில சிறந்த காட்சிகள் அவருக்கு மன நிறைவை ஏற்படுத்தியிருந்தன. கிழக்கு சம்மாந்துறை பகுதிக்கு தோழர் பத்மநாபா சகதோழர்களுடன் விஜயம் செய்தபோது ஏராளமான முஸ்லீம் பெண்களும், ஆண்களும் வரவேற்றனர். ஆரம்பத்தில் நம்பிக்கையொன்று அங்கு காணப்பட்டது. வடக்கு கிழக்கில் தமிழ் பேசம் முஸ்லீம், தமிழ் சமூகங்களிடையே பாரிய விரிசல் ஏற்படவில்லை. ஓரளவு நெருடல்கள் இருந்தது உண்மையே. ஆனால் முஸ்லீம் மக்கள் தமிழ் தலைவர்களிடமும் எதிர்பார்த்தார்கள். சமாதானம் ஏற்படும் என்று நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்கள். சம்மாந்துறை நிகழ்வு அவருக்கு மன மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

பின்னர் சென்னைக்கு திரும்பிய தோழர் கேதீஸ் சிறிது காலம் தான் இயக்கச் செயற்பாடுகளில் இருந்து ஓய்வு எடுத்துக்கொள்வதாக மத்திய குழுவில் தெரிவித்து பின்னர் நோர்வே சென்றார்.

நோர்வேயில் அவர் இருந்தபோதும் தனது சமூக அரசியல் ஆர்வங்களை அவர் வெளிப்படுத்தி வந்தார். அக்காலத்தில்தான் ஒஸ்லோவில் ஒரு கருத்தரங்கில் வைத்து தமிழ் பாசிசவாதிகளால் தாக்கப்பட்டார்.

மீண்டும் 90களின் முற்பகுதியில் நாம் மிகவும் இக்கட்டான நிலையில் இருந்தபோது டெல்லியில் எமது கட்சியின் சார்பில் செயற்படுவதற்காக தோழர் பத்மநாபாவின் அழைப்பின் பேரில் ஒஸ்லோவில் இருந்து டெல்லி திரும்பியிருந்தார்.

தென்னாசியாவின் மிக முக்கியமான தலைநகரம் என்ற வகையிலும் ஆயிரம் மில்லியன் மக்களின் நாட்டின் தலைநகரம் என்ற வகையிலும் டெல்லி மிகவும் ஆர்வத்திற்குரிய இடமாகும். ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைகழகம் பல கீழைத்தேய நாடுகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களுடனும் இந்திய மாணவர்களின் சங்கமமாக அமைந்திருந்தது. அதற்கருகாமையிலேயே கேதீஸ் அவர்களின் வதிவிடமும் அமைந்திருந்தது. இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை தொடர்பிலும் சமூக அரசியல் விவகாரங்கள் தொடர்பிலும் பல கருத்தரங்குகள் மாணவர்களாலும், ஆசிரியர்களாலும் அவ்வப்போது நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அறிக்கைகள் ஆய்வு கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சமூக அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி கொண்ட ஒரு மாணவ- ஆசிரியர் குழாம் அங்கு இருந்தது. தோழர் கேதீஸ் அவர்களுடன் நல்லுறவை பேணினார். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சி, இந்திய மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, டெல்லியை மையமாக கொண்ட கல்விமான்கள் போன்றவர்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி மீண்டும் இலங்கையில் சீர்குலைந்து போன அதிகார பகிர்தலுக்கான கருத்தியல் நடைமுறைகளை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். இப்போதுள்ள இலத்திரனியல் வசதிகள் அப்போது இருக்கவில்லை. எனினும் கொழும்புடனும், சென்னையுடனும் தொடர்பு கொண்டு நிலைமைகளை அறிந்து அங்கு அவர் தனது நாளாந்த செயற்பாடுகளை செய்து கொண்டிருந்தார். அறிக்கைகளை தயாரித்தார்.

இந்தியாவின் முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி, சீ.பி.எம் இன் அன்றைய பொதுச்செயலாளர் சுர்ஜித், தற்போதைய பொதுச்செயலாளர் பிரகாஸ்கரத், மெயின் ஸ்ரீம் (**Main Stream**) ஆசிரியர் சுமித் சர்க்கரவர்த்தி, முதுபெரும் அறிஞரான ஹக்ஷர், நாராயணசாமி உள்ளிட்ட பத்திரிகையாளர்கள், பேராசிரியர் முனி போன்றவர்களிடமும் அவர் தொடர்புகளை தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்டிருந்தார்.

90களின் முற்பகுதியில் நான் ஒருதடவை சென்றிருந்த சமயம் இவ்வாறு அறிமுகமானவர்கள் பலரிடமும் அவர் அழைத்துச் சென்றார். அவர் எமது சமூகத்தின் பிரச்சினைகளை விளங்க வைக்கும் முறை அலாதியானது.

தோழர் பத்மநாபாவும் 12 தோழர்களும் 1990 இன் முற்பகுதியில் படுகொலை செய்யப்பட்டபோது சென்னையில் இருந்த நெருக்கடியான சூழ்நிலைகளில் தோழர் கேதீஸ் ஆற்றிய பணி மகத்தானது. அவர் எமது இன்ப துன்பங்கள் எதிர்நோக்கிய சவால்களுடன் ஒன்றாக வாழ்ந்தவர்.

ஒரு ஜனநாயக மாற்று எமது சமூகத்தில் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று கனவு கண்டவர்.

பின்னர் 1990 களின் முற்பகுதியிலேயே கொழும்பிற்கு வந்து ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப் இன் செயற்பாடுகளில் இணைந்து கொண்டார். “தமிழ் கார்டியன்” என்ற பத்திரிகை மாதாந்தம் அவரின் ஆக்கமாக வெளிக்கொணரப்பட்டது. 1990இன் முற்பகுதியில் இலங்கையில் நிலவிய சூழ்நிலையில் பல்வேறு

சிரமங்கள் அசௌகரியங்களுக்கு மத்தியில் அரசியல் கட்சியினர், சிவில் சமூகத்தினர் கல்விமான்கள், ஊடகவியலாளர்கள் என பலதரப்பாரோடும் தொடர்புபட்டு தோழர் கேதீஸ் செயற்பட்டார்.

அன்றைய ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப் தலைமைத்துவத்தில் இருந்த பல குறைபாடுகளை கேதீஸ் தீவிரமாக விமர்சித்தார். இதன் தொடர்ச்சியாகவே அவர் வெளியேறி கொழும்பு பல்கலைகழக அரசியல் விஞ்ஞான பீடத்தில் சிறிது காலம் பணியாற்றினார். வீரகேசரியின் சகோதர ஏடாக வெளிவந்த வீக்கண்ட் எக்ஸ்பிரஸ் (**Weekend Express**) பத்திரிகையின் ஆசிரியராக கடமையாற்றினார். அப்போதே “சத்தியா” என்ற புனைபெயரிலான அவரது பத்திக்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. பிரதானமாக அதிகாரப் பகிர்வு ,தேச நிர்மாணம், ஜனநாயகம், மனித உரிமை ஆகியன அவரின் எழுத்துக்களில் பிரதிபலித்தன. அவர் கொழும்பு பல்கலைகழகத்தில் அரசியல் விஞ்ஞான பீடத்தில் கடமையாற்றிய காலத்தில்தான் இழந்த சந்தர்ப்பங்கள் என்ற அவரது நூல் எழுதப்பட்டதாகக் கருதுகிறேன். புலமைபரிசில் பெற்று அமெரிக்கா சென்றிருந்த கேதீஸ் திரும்பி வந்ததன் பின்னர் மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தில் இன முரண்பாடுகள் பற்றிய பிரிவில் தனது பணியினை ஆரம்பித்தார். அவர் எமது கட்சியில் இருந்து வெளியேறிச் சென்ற போதும் பொதுவாக இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக தமிழ் அரசியல் கட்சிகளினதும் குறிப்பாக எமது செயற்பாடுகள் தொடர்பாகவும் கூரிய அவதானத்தைக் கொண்டிருந்தார். நாம் தவறிழைக்கும் போது தயவு தாட்சணியம் இல்லாமல் விமர்சிக்கவும் தவறவில்லை. நாம் சிறந்த செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கும் போது எம்மை உற்சாகப்படுத்தவும் தவறவில்லை. நாங்கள் எவ்வாறு செயற்பட வேண்டும் என்பது தொடர்பான தனது அபிப்பிராயங்களை நேரடியாகவும் தொலைபேசி மூலமோ, அல்லது ஈ-மெயில் மூலமோ எமக்கு சொல்லிக் கொண்டுதான் இருந்தார்.

கோஷ்டி உணர்வுகளைக் கடந்த மாற்று அறிவார்ந்த தலைமை தமிழர்களுக்கு ஏற்பட வேண்டும் என்று அவர் கனவு கண்டார். வெவ்வேறு கருத்து நிலை உள்ளவர்களுடனும் அவர் உறவைப் பேணினார். அவர் தான் வரிந்துகொண்ட பாதையில் பயணப்பட்டபோது வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு தலை சிறந்த மனிதர்களை அவர் எங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார். எமது மனங்களில் மானிட தளமொன்றை நிர்மாணிப்பதில் அவர் பணியாற்றியிருக்கிறார். பன்முகை ஆளுமை கொண்டவராக அவர் காணப்பட்டார்.

ஏகபிரதிநிதித்துவத்தையோ அல்லது ஏகமாற்றையோ அல்லது அரைகுறை ஜனநாயகத்தையே அவர் ஏற்றுக்கொண்டவரல்ல. கலாநிதி நீலன் திருச்செல்வம் அவர்களின் மறைவு தொடர்பாக அவர் எழுதிய கட்டுரையொன்றின் தலையங்கம் “வாழ்வை கொண்டாடுவோம். மரணத்தையல்ல” என்பதுதான்.

பேராசிரியர் ரஜனி திரணகம, நீலன் திருச்செல்வம், தோழர் கேதீஸ் போன்றவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டதால் நாம் எதையெல்லாம் இழந்திருக்கிறோம் எங்களுக்கு என்ன நேர்ந்திருக்கிறது என்பது பற்றிய பிரக்ஞை இல்லாமலே எமது சமூகம் வாழ்ந்து கொண்டும், அழிந்து கொண்டும் இருக்கிறது.

இன்று வாழிடங்களை இழந்து தமிழ் சமூகத்தின் ஒரு பகுதி நடுத் தெருவிற்கு வந்திருக்கிறது. நாளும் பொழுதும் மனிதப் படுகொலைகள் அரங்கேறிக்கொண்டிருக்கின்றன. கொலை விருட்சம் ஒன்று ஸ்தாபகமாகி இருக்கிறது. போரிடுபவர்களுக்கு அப்பால் சாதாரண மக்களின் வாழ்வு காயடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தோழர் கேதீஸ் தனது இறுதி நாட்களில் இலங்கையின் சமாதான செயலகத்தில் பணியாற்ற ஆரம்பித்திருந்தார். அதிகாரப் பகிர்வினோடு தேச நிர்மாணம் என்ற கனவிற்கும் இனப்பிரச்சினையின் தீர்வு தொடர்பான மையமான விடயங்களில் செயற்படுவதற்கும், இலங்கை சமாதான செயலகத்தில் செயற்படுவது பலனளிக்கும் என்று கருதியிருந்தார்.

அவர் மரணிப்பதற்கு சில வாரங்களுக்கு முன்னர்தான் இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பதற்கான அனைத்து கட்சி பிரதிநிதிகள் குழுவும் அதற்கு பரிந்துரைகளை மேற்கொள்வதற்கான நிபுணர் குழுவும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றில் தோழர் கேதீஸ் அவர்களும் சமாதான செயலக பிரதிநிதியென்ற வகையில் பங்குபற்றியிருந்தார்.

தற்போது நிபுணர்கள் குழுவில் பெரும்பான்மையினரதும் ,அனைத்து கட்சி பிரதிநிதிகளின் கூட்டத்திற்கு தலைமை தாங்கிய போராசிரியர் திஸ்ஸ விதாரண அவர்களின் இனப்பிரச்சினை தீர்வு தொடர்பான முன்மொழிவுகள் வெளிவந்து விட்டன. வடக்கு- கிழக்கில் இருந்தும் மலையகத்தில் இருந்தும் தீர்வு ஆலோசனைகள் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எதிர்மறையான சிந்தனைகளை தவிர்த்து ஆக்கபூர்வமாக ஒரு தீர்வு வெளிவருவதில் இலங்கையின் சகல தேசிய சமூகங்களின் தலைவர்களும் ஒன்றுபடுவதற்கான அவசியம் வந்துள்ளது. யார் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் இல்லையோ குறிப்பாக தமிழ் மக்களும் இலங்கையின் அனைத்து தேசிய சமூகங்களும் பெருமளவில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தீர்வு பிரசவமாக

வேண்டிய நேரமிது. இதில் காலம் தாழ்த்துதல் எதுவும் இருக்கக்கூடாது.

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற காலப்பகுதி இந்த நாடு யுத்தத்திலும், அழிவிலும்தான் மூழ்கடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இடையிடையே சமாதான நம்பிக்கைகள் தெரிந்தாலும் பெரும்பாலான காலம் அமைதியற்றதாக இலங்கையர்களின் வாழ்வு கழிந்து கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறு தொடர்ந்து வாழ முடியாது. தோழர் கேதீஸ் கூறிய "வாழ்க்கையை கொண்டாடுவோம் மரணத்தையல்ல" என்ற வார்த்தைகள் முக்கியமானவை.

இலங்கையில் அதிதீவிரவாத சிந்தனைகள் இல்லாத பெருவாரியான மக்களும் இந்தியா உட்பட சர்வதேச சமூகமும் இலங்கையில் நிரந்தரமான அமைதியையும் சமாதானத்தையும் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

எனவே பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களின் பெருவாரியானவர்களின் அபிலாசைகளை பூர்த்திசெய்யும் விதமான நிரந்தர தீர்வொன்றை முன்வைப்பது வன்முறைகளில் இருந்தும் அராஜகத்தில் இருந்தும் மீள்வதற்கான முதல் நிபந்தனையாகும்.

மனித உரிமைகள் உயர் நிலையில் பேணப்பட்டு,ஜனநாயகம் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட நிலையில், நாகரீகமான, சுயமரியாதை, கௌரவத்துடன் இலங்கையின் தேசிய சமூகங்கள் ஐக்கியமாக வாழும் தேசமொன்றை கட்டியெழுப்புவதே தோழர் கேதீஸிற்கு நாம் செய்யும் உண்மையான அஞ்சலியாக இருக்கும். இனங்களின் சம உரிமையுடன் ஐக்கிய இலங்கை என்பதே அவரின் வாழ் நாள் கனவாக இருந்தது.

தோழமையுடன்
சுகு-ஸ்ரீதரன்
ஈழ மக்கள் புரட்சிகரவிடுதலை முன்னணி பத்மநாபா